

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 11. september 2024 blev i sag nr. 101470:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Protector Forsikring Danmark
Filial af Protector Forsikring ASA, Norge
Kay Fiskers Plads 9, 3. sal, Vest Tårn
2300 København S

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren er sikret i henhold til en retshjælpsforsikring tegnet af et autoleasingselskab.

I klageskema af 8/4 2024 har klagerens advokat bl.a. anført:

"I nærværende sag er klager forsikringstager, hvor forsikringsaftalen er tegnet igennem et leasing-selskab. Tvisten drejer dig om, hvorvidt sagsøgte er forpligtet til at dække sagsøgers/forsikringstagers omkostninger/tab på bilen af mærket

Se i øvrigt vedhæftede.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Indklagede tilpligtes at meddele retshjælpstilsagn til sagen."

I klageskrift til nævnet af 8/4 2024 har klagerens advokat herudover anført:

"PÅSTAND:

Indklagede tilpligtes at meddele retshjælpstilsagn til sagen fremlagt i klagens bilag 1.

SAGSFREMSTILLING OG ANBRINGENDER:

I nærværende sag er klager forsikringstager, hvor forsikringsaftalen er tegnet igennem et leasing-selskab.

Tvisten drejer dig om, hvorvidt sagsøgte er forpligtet til at dække sagsøgers/forsikringstagers omkostninger/tab på bilen af mærket

Ankenævnet for Forsikring

2.

101470

Forsikringstager fik ikke på tidspunktet for aftalens indgåelse udleveret de almindelige forsikringsbetingelser på kaskoforsikringen, og vi har derfor selv rekvireret dem fra ... (leasingselskabet).

Kopi af forsikringsbetingelserne og forsikringspolice n fremlægges som **bilag 5 og 6**.

Som det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 9, sondres der mellem retshjælpsdækning i tilfælde af leasing igennem en erhvervsvirksomhed og aftaler med forbrugere. Min klient har leaset bilen som forbruger, og forventede derfor også at forsikringsaftalen var indgået som en forbrugeraftale.

Min klient har d. 09.11.2023 ansøgt om retshjælpstilsagn igennem retshjælpsforsikringen på kaskoforsikringen, til en sagstype der almindeligvis er dækket af de almindelige retshjælpsforsikringsaftaler for forbrugere.

På trods heraf har forsikringsselskabet indledningsvist meddelt afslag på dækning, med henvisning til betingelserne i en erhvervsretshjælpsforsikring. Kopi af retshjælpsansøgning samt selskabets første afslag fremlægges som **bilag 1 og 2**.

Forsikringsselskabet havde endvidere oplyst, at det også var deres opfattelse, at min klient ikke kunne anses som forsikringstager på police n. Igen måtte der her være tale om en fejl, imellem forsikringsselskabet og leasingselskabet indbyrdes. Afslaget blev derfor påklaget til forsikringsselskabet, jf. **bilag 3**.

Forsikringscertifikatet skal under alle omstændigheder anses som en overdragelse af forsikringstagers rettigheder til ny forsikringstager, idet [klager] er anført som forsikringstager i forsikringscertifikatet. Han har derfor også haft den klare opfattelse af, at han var forsikringstager på police n.

Selskabet har afslået dækning på forsikringsaftalen anden gang, jf. **bilag 4**, nu med den begrundelse, at forsikringsaftalen ud fra retshjælpsbetingelsernes pkt. 9 kun omfatter tvister, der vedrører personskader opstået ved kørsel med den forsikrede bil.

Dette stemmer dog ikke overens med forsikring og pensions retshjælpsvilkår – som gælder for alle private retshjælpsforsikringer, fra januar 2016. Vilkårene fremlægges som **bilag 7**.

I henhold til de gældende forsikringsvilkår fra Forsikring og Pension, skal forsikringsselskabet forpligtes til at dække den ansøgte tvist."

Selskabet har den 28/7 2024 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Som advokat for Protector Forsikring (herefter selskabet) skal jeg hermed besvare klagen indgivet af ... Advokatfirma på vegne af ... (herefter klager) over selskabets afvisning om at yde retshjælpsdækning til klagers anlæggelse af en retssag mod ... (herefter tredjemand) for en tvist opstået mellem klager og tredjemand.

...

SAGSFREMSTILLING

Baseret på klagen og sagens bilag 1-7 omhandler tvisten, som klager søger retshjælpsdækning til, spørgsmålet om tredjemand er forpligtet til at dække klagers påståede omkostninger/tab på en bil af mærket ... i henhold til en af klager påstået indgået aftale mellem parterne.

Bilen var omfattet af en af leasingselskabet ... (herefter leasingselskabet) tegnet kaskoforsikring (gruppeforsikring), jf. **bilag A** (leasingselskabets police per 1. juni 2023 med nugældende forsikringsbetingelser), hvor klager var medsikret under de almindelige kaskoforsikringsvilkår.

Selskabet har forstået klagen således, at klager er af den opfattelse, at han er at betragte som forsikringstager.

Uanset, at klager forsikringsterminologisk retteligt er at betragte som *sikrede*, jf. FAL § 2, stk. 3, og at terminologien i forsikringscertifikatet hos leasingselskabet dermed må bero på en 'lapsus', er forholdet efter selskabets vurdering uden betydning for Ankenævnets bedømmelse af sagen.

Af stævningsudkastet (bilag 1) fremgår det, at klager ønsker at udtage stævning mod tredjemand for et samlet beløb på kr. 78.949,79 til dækning af klagers omkostninger/tab, efter at klager overlod leasingbilen til tredjemand i henhold til den af klager påståede aftale, som tredjemand misligholdte.

Hovedparten af kravet mod tredjemand, kr. 68.625, vedrører leasingselskabets opkrævning til klager, jf. bilag 3, af forskellen mellem køretøjets restværdi ved leasingaftalens udløb og leasingselskabets provenu ved salg af bilen på auktion. Beløbet er opkrævet fra klager, da han ikke forinden leasingaftalens udløb per 31. juli 2023 (hvor bilen var tilbageleveret af 3. mand) havde anvist en køber til bilen eller en ny leasingtager.

Ved gennemgang af bilag 1 (udkast til stævning med bilag) kan det konstateres, at selvom leasingaftalen var underskrevet af klager, der var registreret som bruger, og at betalinger, rykkere, bøder, mv. dermed blev sendt til klager, var klager alene at anse som 'pro forma' leasingtager fra ca. januar 2023, idet tredjemand samtidig med, at klager underskrev forsikringscertifikatet for gruppeforsikringen per 12. januar 2023 syntes at have været reel bruger og leasingtager af bilen.

Det kan også af bilag 1 ses, at tredjemand betalte (nogle) regninger, herunder formentlig leasingydelser mv., og at parterne allerede den 12. januar 2023 (datoen for klagers underskrift på forsikringscertifikatet) at have udvekslet oplysninger med tredjemand om betaling af grøn ejerafgift, ligesom tredjemand sendte klager fotos af, hvad der syntes at være bilen med en frontskade (bilag 1, side 6).

Leasingselskabet synes ikke at have været bekendt med dette forhold, idet brevene af billedet i bilag 1 var adresseret klager og ikke tredjemand. Der ses ikke at foreligge nogen dokumentation for leasingselskabets accept af et debitorskifte (tredjemands overtagelse af leasingaftalen) eller korrespondance herom.

Ved underskriften på forsikringscertifikatet underskrev klager en tro og love-erklæring, jf. bilag 5 (forsikringscertifikat), der anvendes når nye brugere/leasingtagere skal omfattes af den hos selskabet tegnede gruppeforsikring. Det er en betingelse for at kunne blive omfattet af gruppeforsikringen som medsikret, at brugerne opfylder kravene i tro og love-erklæringen, jf. bilag 5, hvoraf følgende fremgår: '*Er ovenstående punkter ikke opfyldt kan [leasingselskabets] forsikringsselskab nægte at indtegne forsikringstager[...]*'.

Selskabet har ikke før klagers anmodning om retshjælpsdækning af 9. november 2023 været bekendt med, at tredjemand var reel bruger af køretøjet, og klager har derfor – ved underskriften på

certifikatet den 12. januar 2023 – afgivet urigtige (risiko)oplysninger om rette brugerforhold til leasingselskabet (og dermed selskabet).

Det må henstå i det uvisse, hvorfor tredjemand ikke blot selv overtog aftalen med leasingselskabet som rette leasingtager, men det må have formodningen for sig, at tredjemand ikke opfyldte betingelserne angivet i tro og loveerklæringen, alternativt at han ikke var kreditværdig. Selskabet er ikke bekendt hermed.

Imidlertid kan selskabet konstatere ved opfølgning på sagen, at klager **ikke** blev omfattet af forsikringen per 12. januar 2023, hvor han skrev under på forsikringscertifikatet. Bilen var fra 9. januar til 20. marts 2023 forsikret hos [andet selskab], hvorefter bilen blev omregistreret på DMR til selskabet, men igen blev 'trukket' retur til [andet selskab] Forsikring.

Først i april 2023 skulle klager over for leasingselskabet have 'reageret' over en høj præmie hos [andet selskab], hvorefter han anmodede leasingselskabet om, at køretøjet blev overflyttet til og forsikret hos selskabet. Dette skete med virkning fra 19. april 2023, og køretøjet var herefter forsikret hos selskabet frem til afmeldingen den 7. august 2023 (efter bilens tilbagelevering til leasingselskabet). Det bemærkes, at selskabet ikke har været i kontakt med klager, idet til- og afgang under gruppeforsikringen sker via leasingselskabet.

VILKÅR TIL RETSHJÆLPSFORSIKRINGEN

Klager synes at være af den opfattelse, at klager som forbruger skulle have krav på dækning i henhold til Forsikring & Pensions retshjælpsvilkår (fællesvilkår) fremlagt som bilag 7.

Synspunktet savner efter selskabets opfattelse mening, og selskabets bemærkninger vil i det følgende centrere sig om dette forhold.

Klager har den 12. januar 2023 underskrevet forsikringscertifikatet, som er udstedt i tilknytning til selve leasingaftalen, der imidlertid ikke er fremlagt af klager (bortset fra, at den kan 'skimtes' i korrespondancen med tredjemand, fremlagt som bilag 1). Det er således ikke korrekt, når det i klagen er angivet, at bilag 5 er en forsikringspolice. Der er tale om et forsikringscertifikat.

Følgende kan fremhæves fra bilag 5 (forsikringscertifikatet udarbejdet af leasingselskabet):

'Forsikringsvilkår for Protector PD470 Motor af 01.10.2015 er gældende.

Udover ovenstående forsikringsvilkår forpligter den private bruger sig til følgende klausuler.'

[...]

'Ved underskrift af leasingaftalen accepteres samtidig de angivne forsikringsvilkår i dette forsikringscertifikat.'

Forsikringscertifikatet indeholdt en henvisning til selskabets hjemmeside og kontaktoplysninger til selskabet, hvis klager var i tvivl om dækningsomfanget, ligesom klager kunne havde kontaktet leasingselskabet.

Ved sin underskrift på certifikatet accepterede klager, at han var medsikret under den tegnede gruppeforsikring med dertilhørende forsikringsvilkår og således bilag 6, og klager kan ikke have haft en berettiget forventning om, at han skulle dækkes under de af F&P udarbejdede standardvilkår for retshjælpsforsikring. Det gælder uanset, at forsikringen først trådte i kraft på et senere tidspunkt.

Ankenævnet for Forsikring

5.

101470

Følgende fremgår bl.a. af selskabets forsikringsbetingelser pkt. 9 om retshjælpsforsikring (bilag 6, side 8):

‘Retshjælpsforsikringen dækker sikredes udgifter til sagsomkostninger ved visse private retstvister, der kan indbringes for en domstol eller en voldgiftsret. Det er en betingelse, at sikrede er part i sagen i egenskab af ejer, bruger eller fører af den forsikrede bil.

Hvis køretøjet ejes af en erhvervsvirksomhed, dækkes alene tvister, der angår personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil.

Forsikringssummer og selvrisko fremgår af de fuldstændige forsikringsbetingelser, som kan rekvireres hos Protector Forsikring.

Forsikringsbetingelserne for Retshjælpsforsikringen er ens i alle selskaber, og det er de til enhver tid gældende forsikringsbetingelser, der lægges til grund for dækningen.’

Klausulen er videreført i senere vilkår og senest de nugældende vilkår pkt. 501.30 (bilag A, side 39):

‘Forsikringen dækker kun tvister, der angår personskade opstået ved kørsel med det forsikrede køretøj.’

Det fremgår af Forsikring & Pensions fælles retshjælpsvilkår (bilag 7, side 1), at:

‘Retshjælpsvilkårene er fællesvilkår udarbejdet af Forsikring & Pension og benyttes som tillæg til de forsikringer, der inkluderer retshjælp til private.’

Af Forsikring & Pensions retshjælpsvilkår pkt. 1 er det angivet, at fællesvilkårene er inkluderet i forskellige private kaskoforsikringer, herunder motorkøretøjsforsikring. Her fremgår det også, at *‘Vilkårene for ovennævnte forsikringer – herunder hvem der dækkes – gælder i det omfang, de ikke er fraveget særskilt i retshjælpsvilkårene.’*

Også for en privat tegnet motorkøretøjsforsikring ville forsikringsbetingelserne således kunne undtage en tvist af denne type under retshjælpsforsikringen.

Dækningsundtagelsen i pkt. 9 er i øvrigt også en sædvanlig klausul i retshjælpsforsikringer i tilknytning til private motorkøretøjsforsikringer. Der kan bl.a. henvises til Trygs forsikringsbetingelser til privat motorkøretøjsforsikring (Personbil privat Forsikringsbetingelser nr. 2203, <https://tryg.dk/bilforsikring>).

Af Trygs betingelser fremgår følgende dækningsundtagelse (identisk med bilag 6, pkt. 9):

Forsikringen dækker ikke

Retshjælpsforsikringen dækker ikke, hvis bilen ejes af en erhvervsvirksomhed. Her dækkes alene tvister, der angår personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil.

Det er således ikke korrekt, når det i klagen er anført, at klager har søgt retshjælpsdækning igennem retshjælpsforsikringen på kaskoforsikringen til en sagstype, der almindeligvis er dækket af de almindelige forsikringsaftaler for forbrugere. Tværtimod er dækningsundtagelsen i pkt. 9 sædvanlig, og genfindes også i forsikringsbetingelser for private motorkøretøjsforsikringer.

Det savner derfor helt overordnet mening, at klager kræver sig dækket som forbruger i henhold til Forsikring & Pensions retshjælpsvilkår (fællesvilkår), bilag 7, idet det er sædvanligt, at der – afhængigt af forsikringstypen – alene er dækning for nærmere afgrænsede tilfælde angivet i forsikringsbetingelserne.

Der henvises afslutningsvist til F&P's forsikringsguide om motorkaskoforsikring, hvoraf følgende fremgår *'Har du en kaskoforsikring på din bil, er der også tilknyttet en retshjælpsforsikring. Den kan i visse tilfælde betale sagsomkostninger ved private retssager, der vedrører din bil samt tvister, der vedrører personskade opstået ved kørsel med bilen.'*

Uanset hvad, så har klager accepteret, at han (alene) er dækket i overensstemmelse med de vilkår, der fremgår af den af leasingselskabet tegnede gruppeforsikring med selskabet, bilag 6.

Klager kan således ikke have haft en berettiget forventning om at være dækket på noget andet grundlag, og klager kan dermed heller ikke have haft en berettiget forventning om, at tvister, som ikke vedrører personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil, skulle være omfattet af retshjælpsdækningen.

SELSKABETS STILLINGTAGEN

I forbindelse med klagen har selskabet foretaget en revurdering, men fastholder den trufne afgørelse om afvisning af retshjælpsdækning til klagers ønskede søgsmål mod tredjemand.

Objektive dækningsundtagelser

Selskabet har, når bilen ejes af en erhvervsvirksomhed (i dette tilfælde leasingselskabet), tydeligt afgrænset retshjælpsdækningen til tvister om *'personskaade opstået ved kørsel med den forsikrede bil.'*, jf. betingelsernes pkt. 9 (bilag 6) og de nugældende betingelser pkt. 501.30 (bilag A), hvorfor den tvist, som klager har søgt retshjælpsdækning til, er undtaget, jf. det ovenfor anførte.

Allerede på denne baggrund fastholdes det, at selskabet berettiget har afvist retshjælpsdækning.

I tillæg hertil bemærkes det, at det af betingelsernes punkt 9 fremgår, at det er en betingelse, at sikrede er part i sagen som bruger af køretøjet. Tvisten mellem klager og tredjemand vedrører imidlertid netop det forhold, at klager ikke (længere) var bruger af bilen. Han havde tværtimod overladt brugsretten til tredjemand.

Endvidere bemærkes det, at tvisten for størstepartens vedkommende beløbsmæssigt synes at vedrøre det forhold, at klager modtog opkrævning for forskellen mellem den i leasingaftalen aftalte restværdi og leasingselskabets auktionsprovenu, idet klager ikke (i overensstemmelse med leasingaftalen) anviste en køber til køretøjet. Klager ville dermed under alle omstændigheder hæfte for bilens værdi efter udløbet af leasingaftalen, hvis klager ikke er i stand til at finde en køber til bilen eller en ny leasingtager, der er villig til at indgå en ny (revideret) leasingaftale. Faktum er, at klager ikke anviste en ny leasingtager, hvorfor klager selv hæfter for beløbet over for leasingselskabet.

Ud over, at der ikke er rimelig grund til et søgsmål på dette grundlag, så ligger søgsmålsgrunden (for så vidt angår manglende anvisning af køber af bilen) efter forsikringens ophør ved leasingaftalens udløb.

Ankenævnet for Forsikring

7.

101470

Supplerende bemærkes det, at forsikringen ikke dækker subleasing, jf. policens individuelle klausul herom (bilag A, side 19), og da klagers påståede 'aftale' med tredjemand reelt har karakter af subleasing, er der heller ikke dækning under vilkårenes betingelser om retshjælpsdækning.

I tilknytning hertil bemærkes det, at det har formodningen for sig, at leasingaftalen, der ikke er fremlagt af klager, indeholder en sædvanlig klausul om forbud mod fremleje, udleje, udlån eller lignende af bilen til tredjemand, hvorfor klager må være eller burde have været bekendt med, at aftalen med tredjemand var i strid med leasingaftalen (misligholdelse).

Ingen dækning under F&P's fællesvilkår for retshjælpsforsikring

Supplerende bemærkes det endvidere, at der ikke er rimelig grund til at indbringe sagen for domstolene, jf. F&P's fællesvilkår pkt. 3.2.

Som angivet ovenfor er det svært at udlede, om og i givet fald hvilken aftale, der reelt har været mellem parterne. SMS-korrespondancen mellem klager og tredjemand tyder på, at en eventuel aftale mellem parterne om overtagelse af leasingkontrakten var betinget af, at tredjemand (eller en med forbindelse til tredjemand) kunne vurderes kreditværdig af 'banken' (eller anden kreditgiver) og leasingselskabet.

Imidlertid kunne tredjemand (og/eller én med forbindelse til tredjemand) ikke overtage leasingaftalen, idet udgifterne øjensynligt var for høje, jf. to SMS-beskeder af 13. maj 2023, hvoraf følgende fremgår:

Det må formodes, at der henvises til, at førstegangsydelsen var for høj for tredjemand og/eller en med forbindelse til tredjemand, hvis eventuelle leasingaftale og/eller førstegangsydelse øjensynligt skulle finansieres af tredjemand.

Det kan af SMS-korrespondancen udledes, at tredjemand ikke blev vurderet kreditværdig af '[bank]', og at banken ville vende tilbage med en kreditvurdering:

Trods flere rykkere fra klager, er det ikke angivet i SMS-korrespondancen, om banken vurderede tredjemand kreditværdig, men det har formodningen imod sig. Tværtimod har det formodningen for sig, at banken og/eller leasingselskabet ikke ville have vurderet, at tredjemand var kreditværdig til at overtage leasingaftalen.

Dette understøttes i øvrigt af de utallige rykkere fra klager til tredjemand om betaling.

Det er derfor vanskeligt at se på hvilket grundlag tredjemand skulle hæfte i henhold til en af klager påstået indgået aftale mellem parterne. Selskabet er således ikke enig i synspunktet om, at tredjemand overfor klager er erstatningsansvarlig som følge af en misligholdelse af den påståede aftale, hvortil bemærkes, at klager har bevisbyrden for, at der er indgået en gyldig aftale, og at de erstatningsretlige betingelser er opfyldt.

Herudover vil det i relation til beviset for at have lidt et erstatningsretligt relevant tab (i eller udenfor kontrakt) være udslagsgivende, at klager ikke har fortabt et eventuelt krav på grund af accept af risiko/egen skyld og/eller manglende iagttagelse af sin tabsbegrænsningspligt.

Det bemærkes i den forbindelse, at stævningen og klagers brev til tredjemand af 28. juli 2023 må forstås således, at tredjemand (og ikke klager) leverede bilen tilbage til leasingselskabet, og at klager ikke foretog bestræbelser på at finde en anden ny leasingtager eller en køber af bilen til restværdien.

Som følge af det ovenfor anførte finder selskabet det usandsynligt, at sagen kan gennemføres med et for klager gunstigt resultat til følge, hvorfor det ikke er sandsynliggjort, at der er rimelig grund til et søgsmål. Det bemærkes, at et søgsmål om de bøder etc., der er omfattet af kravet, vil kunne føres i småsagsprocessen, og at omkostningerne til et søgsmål vedrørende disse dele af kravet ikke står mål med kravenes størrelse.

Også på denne baggrund fastholder selskabet, at afvisningen af retshjælpsdækning var berettiget, idet det for god ordens skyld bemærkes, at tredjemands reaktion på en 'officiel' kravskrivelse (herunder inkassobrev) ikke er belyst i ansøgningen eller stævningsudkastet.

SAMMENFATNING

Sammenfattende fastholder selskabet den trufne afgørelse om afvisning af at give retshjælpsdækning, fordi bilen er ejet af en erhvervsvirksomhed (leasingselskabet), og at selskabet har undtaget alle andre tvister end *'personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil.'*, jf. betingelsernes pkt. 9 (bilag 6) og nugældende betingelser pkt. 501.30 (bilag A). Den tvist, som klager har søgt retshjælpsdækning til, er derfor undtaget af dækning.

Klager har ved sin underskrift af forsikringscertifikatet (bilag 5) accepteret at lade sig dække under en af leasingselskabet tegnet gruppeforsikring med dertil hørende forsikringsvilkår og således bilag 6.

Klager kan derfor ikke have haft en berettiget forventning om at være dækket på noget andet grundlag, og klager kan dermed ikke have haft en berettiget forventning om, at tvister, som ikke vedrører personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil, var dækket under forsikringens retshjælpsdækning.

Supplerende gør selskabet gældende, at forholdet mellem klager og tredjemand (og tvisten) må sidestilles med subleasing, som ikke er dækket under forsikringen, jf. policen (bilag A).

Endelig finder selskabet det usandsynligt, at sagen kan gennemføres med et for klager gunstigt resultat til følge, hvorfor retshjælpsbetingelsernes krav om rimelighed ikke er opfyldt. Det gælder særligt for så vidt angår leasingselskabets opkrævning i bilag 3, som klager hæfter for uanset hvad, og idet bemærkes, at den resterende del af kravene vil henhøre under småsagsprocessen.

Det bemærkes – for god ordens skyld – at selvom klager har afgivet urigtige oplysninger på tro og loveerklæringen, idet tredjemand må anses for at være reel bruger på tidspunktet for underskriften den 12. januar 2023, så har selskabet ingen oplysninger om tredjemand, der muliggør en vurdering af, om selskabet ville have afvist tegning af kaskoforsikring for vedkommende, jf. FAL § 6, stk. 2. Dog dækker selskabet ikke skader, der relaterer sig til subleasing, jf. ovenfor, hvilket også omfatter retshjælpsforsikringen.

Sammenfattende fastholdes det, at selskabet berettiget har afvist retshjælpsdækning."

Klagerens advokat har i brev af 10/5 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Klager fastholder, at klager skal anses som forbruger i forsikringsaftalen.

Det er helt sædvanligt ved leasing af biler, at der tegnes forsikring igennem leasingselskabet, og leasingselskabet stiller oftest krav om, at der tegnes kaskoforsikring på bilen, således at der er forsikringsdækning, såfremt bilen bliver skadet. Følgende selskaber tilbyder eksempelvis forsikringsdækning igennem dem:

- Forza Leasing
- Danleasing
- Core Leasing
- Privatleasing

Såfremt nævnet måtte komme frem til, at klager har indgået en forsikringsaftale igennem leasingelskabet, og at han derfor skal dækkes som erhvervsdrivende, vil dette have forsikringsmæssige konsekvenser for samtlige leasingtagere (forbrugere), som har tegnet forsikring igennem leasingelskabet, idet de ikke nødvendigvis anses som forbrugere på forsikringen.

Dette har aldrig været meningen for forbrugerne, herunder klager, og indklagede må anses for klar over og forudsat, at en del af leasingtagerne måtte være forbrugere, idet det fremgår tydeligt af [leasingselskabets] hjemmeside.

Der er endvidere skelnet imellem erhvervsdrivende og private brugere i indklagedes eget bilag A.

Klager skal endvidere anføre, at det at indklagede på side 3 skriver, at det savner mening, at klager som forbruger skulle være dækket af retshjælpsvilkårene i bilag 7, i sig selv savner mening. Dette er særligt henset til at forsikringselskabet selv anfører i forsikringsbetingelserne i bilag 6 under punkt 9, at:

'Forsikringsbetingelserne for Retshjælpsforsikringen er ens i alle selskaber, og det er de til enhver tid gældende forsikringsbetingelser, der lægges til grund for dækningen.'

Overdragelsen af leasingaftalen kan endvidere ikke anses som subleasing. Subleasing er i Cambridge ordbog defineret som udlejning af en bolig/eller bil som du lejer af en anden, jf. **bilag 8**.

Der har aldrig været tale om, at [sagsøgte i den påtænkte retssag] skulle leje bilen af klager, men at han skulle indtræde i leasingaftalen. Dette tilfælde falder derfor ikke under definitionen 'subleasing'.

Klager kan endvidere ikke anses for at have givet forkerte oplysninger vedrørende bilen, idet bilen ikke var blevet overdraget til [sagsøgte i den påtænkte retssag] d. 12.01.2023, ligesom at det ikke var sikkert, at [sagsøgte i den påtænkte retssag] ville overtage bilen på dette tidspunkt.

Til sidst opfordres indklagede til at fremlægge forsikringspolice i sin helhed."

Selskabet har i brev af 23/5 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Klagers advokats indlæg af 10. maj 2024 (uploadet 15. maj 2024) giver anledning til følgende supplerende bemærkninger fra selskabet, idet der i øvrigt henvises til selskabets svar af 24. april 2024.

Ad. klagers forbrugerbetragtninger

Klager synes at fastholde, at klager som forbruger skulle have krav på dækning i henhold til Forsikring & Pensions retshjælpsvilkår (bilag 7). Til støtte herfor henviser klager til, at det er sædvanligt, at leasingtagere kan tegne kaskoforsikring igennem et leasingselskab. Dette har selskabet ikke anført.

Selskabet har anført og fastholder, at klager ved sin underskrift på forsikringscertifikatet (bilag 5) accepterede, at han var medsikret under den af leasingselskabet tegnede gruppeforsikring med dertilhørende forsikringsvilkår og således bilag 6. Klager har ikke derved kunnet have haft en berettiget forventning om, at han skulle dækkes på noget andet grundlag, såsom de af F&P udarbejdede standardvilkår for retshjælpsforsikring. Det gælder uanset, at forsikringen først trådte i kraft på et senere tidspunkt.

I den forbindelse skal selskabet – igen – fremhæve, at forsikringscertifikatet indeholdt en henvisning til selskabets hjemmeside og kontaktoplysninger til selskabet, hvis klager var i tvivl om dækningsomfanget, ligesom klager kunne have kontaktet leasingselskabet.

Det er korrekt, at selskabet var bekendt med, at leasingselskabet blandt andet leasede biler til forbrugere.

Dette forhold er imidlertid uden betydning for Ankenævnets bedømmelse af sagen og ændrer ikke på, at gruppeforsikringens retshjælpsdækning hos selskabet var afgrænset til tvister om personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil, når bilen ejes af en erhvervsvirksomhed, jf. betingelsernes pkt. 9 (bilag 6) og de nugældende betingelser pkt. 501.30 (bilag A). Dette gjaldt uanset, at klager som leasingtager var forbruger, hvilket klager da også har accepteret, jf. ovenfor.

På denne baggrund fastholder selskabet, at afvisningen af dækning var berettiget, herunder fordi den tvist, som klager har søgt retshjælpsdækning til, er undtaget, jf. ovenfor.

Ad. Subleasing

Klager har anført, at det ikke var meningen, at tredjemand skulle leje bilen af klager, men at han skulle indtræde i leasingaftalen.

Selskabet kender ikke den nærmere aftale mellem klager og tredjemand, som er svær at udlede af sagens bilag, hvor det væsentligste 'bevis' for aftalen synes at være den fremlagte SMS-korrespondance.

Det kan dog ved gennemgang heraf konstateres, at selvom leasingaftalen var underskrevet af klager, der var registreret som bruger, og at betalinger, rykkere, bøder, mv. dermed blev sendt til klager, var klager alene at anse som 'pro forma' leasingtager fra ca. januar 2023, idet tredjemand samtidig med, at klager underskrev forsikringscertifikatet for gruppeforsikringen per 12. januar 2023, syntes at have været reel bruger og leasingtager af bilen og ses at have betalt (nogle) regninger, herunder formentlig leasingydelse, mv.

Det må formodes, at leasingaftalen, der ikke er fremlagt, indeholdt en sædvanlig klausul om forbud mod fremleje, udleje, udlån eller lignende af bilen til tredjemand, og at klager derfor var eller burde have været bekendt med, at aftalen med tredjemand var i strid med leasingaftalen (misligholdelse heraf).

Selskabet fastholder, at da klagers påståede 'aftale' med tredjemand reelt har karakter af subleasing – eller at sidestille hermed – hvilket forsikringen ikke dækker, jf. policens individuelle klausul herom (bilag A, side 19).

Også på denne baggrund fastholder selskabet, at afvisningen af dækning var berettiget.

Ad. urigtige risikoplysninger

Selskabet forstår klagers indlæg således, at klager ikke kan have afgivet urigtige (risiko)oplysninger til leasingselskabet (og dermed selskabet) ved underskrift af forsikringscertifikatet den 12. januar 2023, idet bilen ikke var overdraget til tredjemand på dette tidspunkt, ligesom det ikke var sikkert, at tredjemand ville overtage bilen på dette tidspunkt.

Det har – efter selskabets opfattelse – ingen betydning, hvornår klager afgav urigtige (risiko)oplysninger og/eller undlod at afgive korrekte (risiko)oplysninger, jf. nærmere nedenfor. Under

alle omstændigheder er faktum imidlertid, at klager har afgivet urigtige (risiko)oplysninger og/eller undladt af afgive korrekte (risiko) oplysninger, idet klager måtte være klar over, at bilen skulle overlades til tredjemand per 12. januar 2023.

Det har således den klare formodning for sig, at tredjemand var i besiddelse af bilen den 12. januar 2023, eller at klager på dette tidspunkt var bekendt med, at bilen skulle overdrages til tredjemand, hvilket understøttes af SMS-korrespondancen mellem parterne (bilag 1).

Allerede den 6. januar 2023 sendte klager således, hvad der øjensynligt er leasingaftalen mellem klager og leasingselskabet til tredjemand (bilag 1, side 7 og 9), og den 12. januar 2023 (samme dag for underskriften af forsikringscertifikatet) udvekslede klager og tredjemand oplysninger om betaling af grøn ejeravgift, ligesom det ser ud til, at tredjemand sendte klager fotos af, hvad der syntes at være bilen med frontskade (bilag 1, side 5-6). Kort tid herefter ses klager løbende at have sendt regninger og oplysninger vedrørende bilen, mv. til tredjemand.

På denne baggrund fastholder selskabet, at klager har afgivet urigtige (risiko)oplysninger til leasingselskabet (og dermed selskabet) ved underskrift af forsikringscertifikatet den 12. januar 2023.

Det gentages i den forbindelse, at leasingselskabet ikke ses at have accepteret et debitorskifte (tredjemands overtagelse af leasingaftalen) eller at have accepteret, at tredjemand lånte eller lejede køretøjet af klager, og det må derfor lægges til grund, at klager – også – undlod at oplyse leasingselskabet (og dermed selskabet) om rette brugerforhold, da klager i april 2023 skulle have reguleret over en høj præmie hos [andet selskab] Forsikring overfor leasingselskabet, hvorefter han anmodede leasingselskabet om, at køretøjet blev overflyttet til og forsikret hos selskabet, hvilket skete med virkning fra 19. april 2023 (hvor bilen var overladt til tredjemand).

Det bemærkes – igen – at selvom klager har afgivet urigtige (risiko)oplysninger og/eller undladt af afgive korrekte (risiko) oplysninger, jf. ovenfor, så har selskabet ingen oplysninger om tredjemand, der muliggør en vurdering af, om selskabet ville have afvist tegning af kaskoforsikring for vedkommende, jf. FAL § 6, stk. 2 eller FAL § 45. Dog dækker selskabet ikke skader, der relaterer sig til subleasing, jf. ovenfor, hvilket også omfatter retshjælpsforsikringen.

Ad. klagers opfordring

Klager har opfordret selskabet til at fremlægge forsikringspolicyen i sin helhed.

Hertil bemærker selskabet, at hovedparten af forsikringspolicyen er præmieangivelser (i det indbyrdes forhold mellem leasingselskabet og selskabet) for bilerne omfattet af gruppeforsikringen, hvilket fylder et stort antal sider i policyen. Klager har ingen berettiget interesse i at se disse præmieangivelser, og selskabet har således fremlagt uddrag af forsikringspolicyen og forsikringsbetingelserne, som har relevans for sagen."

Klagerens advokat har i brev af 27/6 2024 hertil bl.a. bemærket:

"I anledning af indklagedes bemærkninger af 23.05.2024, skal klager fastholde sine tidligere fremførte kommentarer i sagen, da selskabets indlæg ikke har givet anledning til en ændret opfattelse af sagen.

Klager skal dog bemærke, at det er en smule bekymrende, at klager angiveligt skulle være bundet af en aftale (som forbruger), som klager ikke må se.

Ankenævnet for Forsikring

13.

101470

Klager er hermed af den opfattelse, at sagen er fuldt oplyst, og at sagen kan afgøres på det foreliggende grundlag."

Selskabets advokat har i mail af 30/6 2024 hertil bl.a. anført:

"Klagers indlæg af 27. juni 2024 giver alene selskabet anledning til følgende kommentar, idet selskabet henviser til tidligere indlæg med bemærkninger, som fastholdes i sin helhed:

Det bemærkes, at forsikringspolisen med forsikringsbetingelser er en aftale indgået mellem leasingselskabet og selskabet. Ved sin underskrift på forsikringscertifikatet accepterede klager, at han var medsikret under den af leasingselskabet tegnede gruppeforsikring med dertilhørende forsikringsvilkår.

Det er – fortsat – irrelevant for sagen, hvorledes selskabet i det indbyrdes forhold med leasingselskabet tariferer præmien for leasingselskabets biler, jf. forsikringspolisen.

Selskabet er enig med klager i, at sagen kan afgøres af Ankenævnet på det foreliggende grundlag."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af forsikringscertifikat for personbil, hvor klageren er anført som "forsikringstager" fremgår bl.a.:

"[Klager]
(herefter kaldet forsikringstager)

...

Udover ovenstående forsikringsvilkår forpligter den private bruger sig til følgende klausuler.
(Punkt 1 – 5 gælder den private brugers forpligtelser, og ikke erhvervskunder)

Ved underskrift af leasingaftalen bekræfter forsikringstager endvidere på tro og love at opfylde nedenstående betingelser:

- 1) At leasingtager inden for de sidste 3 år ikke har haft mere end 1 belastende skade. Ved belastende skade forstås enhver skade, som har medført selvriskoopkrævning eller har medført en udgift for forsikringselskabet, dog undtaget herfra er glasskader, samt skade som følge af påkørsel af dyr, seriehærværk og nedstyrtende genstande
- 2) At leasingtager ikke skylder andre forsikringselskaber penge for en tidligere motoransvarsforsikring, og deraf er registreret i Forsikringselskabernes Fællesregistrer (Sortlisteregistret)
- 3) At leasingtager ikke tidligere er blevet opsagt i andet forsikringselskab, som følge af manglende betaling, samt at leasingtager ikke har fået skærpede vilkår, f.eks., dæknings- og selvrisikoændringer, på tidligere forsikringer, eller er blevet opsagt, på grund af en skade

Ankenævnet for Forsikring

14.

101470

4) At leasingtageres straffeattest er pletfri for så vidt, angår forhold vedrørende Straffeloven, Lovgivning om euforiserende stoffer, Lovgivning om våben og eksplosivstoffer samt forhold vedrørende ubetinget og betinget frakendelse af kørekortet

5) At leasingtager ikke tidligere er dømt for forhold defineret som vanvidskørsel.

Ved vanvidskørsel forstås følgende:

- Uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder
- Uagtsom forvoldelse af betydelig skade på nogens legeme eller helbred under særligt skærpende omstændigheder
- Særlig hensynsløs kørsel
- Kørsel med hastighedsoverskridelse på mere end 100 pct. ved kørsel over 100 km i timen
- Kørsel med en hastighed på 200 km i timen eller derover
- Spirituskørsel med en promille over 2,00

Er ovenstående punkter ikke opfyldt kan [REDACTED] forsikringsselskab nægte at indtegne forsikringstager, og således vil enhver skade opstået i mellemtiden være til fuld erstatning ved forsikringstager, herunder at forsikringsselskabet har ret til regres overfor leasingtager for alle udgifter på både kasko- og ansvarsforsikringen.

Forsikringsselskabet kan afvise at dække en skade, hvis der er tale om mangelfulde oplysninger om uheldet, skaden og eventuelle implicerede (modpart) på skadesanmeldelsen, eller hvis selve skadesanmeldelsen mangler.

Ligeledes vil forsikringsselskabet afvise at dække skader, når der er tale om kørsel, der betegnes som groft uagtsomt, promillekørsel, vanvidskørsel eller andre strafbare forhold. I alle angivne tilfælde vil enhver skade være til regreskrav og fuld erstatning ved leasingtager.

"

Af brev fra klagerens advokat til (TM) af 28/7 2023 fremgår bl.a.:

"På vegne af min klient ..., skal jeg hermed rette henvendelse til dig vedrørende omregistrering af en

Min klient har oplyst mig, samt fremvist korrespondance til støtte for, at det har været aftalt jer i mellem, at den anførte leasingbil skulle omregistreres i dit navn, dvs. at der skulle anmeldes et debitorskifte til leasingselskabet ..., således at du hæftede for bilen og udgifter forbundet med brug af bilen.

Min klient har nu forgæves forsøgt at få dig til at omregistrere bilen i dit navn siden februar 2023, således at min klient ikke hæfter for gæld, bøder, skader mv. på bilen.

Min klient anser efterhånden den manglende omregistrering som et væsentligt brud på den indgåede aftale.

Idet min klients egen leasingkontrakt med [leasingselskab] udløber d. 31.07.2023, skal bilen under alle omstændigheder være afleveret til leasingselskabet senest d. 31.07.2023. Det skal i denne forbindelse oplyses, at der påløber et dagligt gebyr på kr. 625,00 pr. dag, hvor bilen ikke er tilbageleveret. Denne udgift skal du naturligvis afholde.

Såfremt du ikke anmelder og afslutter omregistreringen/debitorskiftet eller tilbagelevere bilen og dækker min klients tab inden d. 31.07.2023, agter min klient at udtage stævning mod dig, samt politianmelde dig for bedrageri.

Du bedes endvidere vedkende dig, at du hæfter for betaling af overkørte kilometer, idet der kun var aftalt 70.000 km kørsel på bilen.

Dit svar imødeses inden for 7 dage fra dags dato."

Af klagerens advokats retshjælpsansøgning til selskabet af 9/11 2024 fremgår bl.a.:

"På vegne af min klient, [klager] skal jeg hermed ansøge om retshjælpstilsagn til anlæggelse af retssag mod ..., hvor jeg agter at nedlægge følgende påstand:

PÅSTAND:

Sagsøgte tilpligtes at betale kr. 78.949,79 til sagsøger med tillæg af sædvanlig procesrente fra stævningens indlevering til betaling sker.

SAGSFREMSTILLING:

Sagen drejer dig om, hvorvidt sagsøgte er forpligtet til at dække sagsøgers omkostninger/tab på bilen af mærket ... som sagsøgte havde overtaget fra sagsøger.

Sagsøger har selv brugt bilen ind til primo januar, hvorefter han indgik en aftale med sagsøgte om, at den leasede bil skulle omregistreres i sagsøgtes navn. Korrespondance mellem sagsøger og sagsøgte, hvilken dokumenterer aftalen fremlægges som **bilag 1**.

Som det fremgår af samtalen fik sagsøgte tilsendt aftalen, som han skulle træde ind i. Han accepterede efter gennemgang af aftalen, at han skulle indtræde som debitor.

Som det ligeledes fremgår af korrespondancen, havde sagsøger efterfølgende meget svært ved at få sagsøgte til at efterleve aftalen, og sagsøger var nødt til at rykke sagsøgte gentagne gange for betaling af diverse regninger og bøder, ligesom at sagsøger mindede sagsøgte om, at omregistreringen skulle finde sted.

Sagsøger så sig til sidst nødsaget til at kræve bilen tilbageleveret til leasingselskabet, idet leasingaftalen var ved at udløbe – hvilket sagsøgte var blevet gjort bekendt med.

Sagsøger fremsendte derfor en skrivelse d. 28.07.2023, hvor sagsøger orienterede om aftalens udløb, samt gjorde gældende, at sagsøgte var forpligtet til at dække tabet på bilen. Brevet fremlægges som **bilag 2**.

Sagsøgte svarede aldrig tilbage på sagsøgers henvendelse, men afleverede bilen til leasingselskabet rettidigt.

Sagsøger modtog herefter en opgørelse fra leasingselskabet på differencen mellem restværdien og salgsprisen ved auktion, hvilket udgjorde kr. 68.625,00 inkl. moms, jf. **bilag 3**.

Sagsøger havde ligeledes modtaget en række bøder og afgifter, som sagsøgte ikke havde betalt, og som var påløbet i perioden, hvor sagsøgte havde benyttet sig af bilen. Bøderne/afgifterne fremlægges som **bilag 4 – 6**. Dokumentation for udgift til en forsikringssskade, som også opstod under sagsøgtes brug af bilen fremlægges som **bilag 7**. Til sidst fremlægges rykker for betaling af faktura som **bilag 8**.

Sagsøger sendte d. 02.10.2023 en opgørelse af sagsøgers erstatningskrav til sagsøgte, som lød på i alt kr. 78.949,79. Brevet fremlægges som **bilag 9**.

Ankenævnet for Forsikring

16.

101470

Idet sagsøger ikke har modtaget hverken svar eller betaling fra sagsøgte, anser sagsøger dette som et afslag af kravet. Anlæggelse af retssag er derfor nødvendig.

For en god ordens skyld vedlægges kopi af forsikringscertifikat.

ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at sagsøgte er erstatningsansvarlig overfor sagsøger, idet sagsøgte har misligholdt aftalen mellem sagsøgte og sagsøger.

at der er indgået en aftale om overtagelse af forpligtelserne overfor [leasingselskab] mellem sagsøger og sagsøgte.

at sagsøgte har været bekendt med de gebyrer og omkostninger om leasingaftalen indeholdt, idet sagsøger har fremsendt den samlede aftale, som sagsøgte havde indvilliget i at indtræde i.

at sagsøgte aldrig fik meldt debitorskiftet på trods af utallige rykkere fra sagsøger, hvilket efter sagsøgers opfattelse, udgør en misligholdelse af aftaleforholdet.

at sagsøgte skal opfylde kontraktens forpligtelser og betale for de omkostninger som hans brug af bilen har påført sagsøger at udgifterne beløber sig til kr. 78.949,79."

Af policen mellem leasingselskabet og selskabet fremgår bl.a.:

"Forsikringen dækker ikke
leasing gennem underleverandører
...
Subleasing
Subleasing er ikke tilladt, dog med undtagelse af splitleasing."

Af leasingselskabets forsikringsbetingelser fremlagt klagerens advokat fremgår bl.a.:

"9. Retshjælpsforsikring

...
Hvis køretøjet ejes af en erhvervsvirksomhed, dækkes alene tvister, der angår personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil."

Af leasingselskabets forsikringsbetingelser fremlagt af selskabets advokat fremgår bl.a.:

"500. Retshjælpsforsikring

501.10

Denne dækning gælder kun, hvis der er tegnet kaskoforsikring for køretøjet. For denne dækning gælder betingelsernes afsnit 100 (fællesbetingelser) og afsnit 300 (kaskoforsikring), medmindre de udtrykkeligt er fraveget i dette afsnit.

501.20

Retshjælpsforsikringen dækker sikredes* udgifter til sags- omkostninger ved visse private retstvi-ster, der kan indbringes for en domstol eller en voldgiftsret*.

Ankenævnet for Forsikring

17.

101470

501.30

Forsikringen dækker kun tvister, der angår personskade opstået ved kørsel med det forsikrede køretøj.

501.40

Det er en betingelse, at sikrede* er part i sagen i sin egenskab af ejer, bruger eller fører af det forsikrede køretøj."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne for retshjælpsforsikringen:

"3. Hvad dækker retshjælpsforsikringen

Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

...

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det.

13. Hvilken forsikring kan dække tvisten

Tvistens karakter er afgørende for hvilken retshjælpsforsikring, der kan dække tvisten, og til hvilken forsikring anmeldelse skal ske.

Tvister om fast ejendom, motorkøretøj og båd kan som udgangspunkt kun dækkes over retshjælpsforsikringen for pågældende faste ejendom, motorkøretøj eller båd.

Alle øvrige tvister kan kun være dækket af retshjælpsforsikringen tilknyttet indboforsikringen.

Dækningen sker efter følgende regler:

...

13.2 Motorkøretøj

Hvis sikrede er part i tvisten som ejer, tidligere ejer, bruger eller fører af det forsikrede køretøj, kan tvisten kun dækkes af retshjælpsforsikringen tilknyttet motorkøretøjsforsikringen (inkl. camping- og påhængsvogne samt knallert).

Hvis der ikke er tegnet kaskoforsikring for køretøjet, kan der ikke opnås retshjælpsdækning til denne type tvister."

Nævnet udtaler:

Klageren indgik aftale om leasing af en bil og underskrev forsikringscertifikatet for gruppeforsikring den 12. januar 2023. Samtidig hermed overdrog klageren bilen til en tredjemand (TM), som han påtænker at sagsøge. Klagerens advokat har anført, at klageren og (TM) aftalte, at (TM) skulle omregistrere bilen og indtræde som debitor i forhold til leasingselskabet. Af klagerens advokats retshjælpsanmodning med gengivelse af stævningsudkastet fremgår det, at klageren ønsker at udtage stævning mod (TM) for et samlet beløb på kr. 78.949,79 til dækning af hans omkostninger/tab, efter at han overlod leasingbilen til (TM) i henhold til aftalen om overdragel-

Ankenævnet for Forsikring

18.

101470

se af bilen, som (TM) har misligholdt. Hovedparten af kravet mod (TM), 68.625 kr., vedrører leasingselskabets opkrævning til klager (forskellen mellem køretøjets restværdi ved leasingaftalens udløb og leasingselskabets provenu ved salg af bilen på auktion, da klageren ikke forinden leasingaftalens udløb den 31/7 2023 havde anvist en køber til bilen eller en ny leasingtager.) Der er ikke oplysninger om, hvorfor (TM) ikke selv indgik aftalen med leasingselskabet eller om, at leasingselskabet blev oplyst om aftalen mellem klageren og (TM).

Selskabet har oplyst, at klageren ikke blev omfattet af forsikringen per 12/1 2023, hvor han skrev under på forsikringscertifikatet. Bilen var fra 9/1 til 20/3 2023 forsikret hos et andet forsikringselskab, hvorefter bilen blev omregistreret på DMR til det indklagede selskab, men igen blev "trukket" retur til det andet selskab. Det er anført, at klageren over for leasingselskabet i april 2023 reagerede på en høj præmie hos det andet selskab, hvorefter han anmodede leasingselskabet om, at køretøjet blev overflyttet til og forsikret hos det indklagede selskab. Dette skete med virkning fra 19. april 2023, og køretøjet har herefter været forsikret hos det indklagede selskab frem til afmeldingen den 7. august 2023 (efter bilens tilbagelevering til leasingselskabet). Selskabet har oplyst, at det ikke har været i kontakt med klageren, idet til- og afgang under gruppeforsikringen sker via leasingselskabet.

Selskabet har anført, at uanset, at klageren i forsikringscertifikatet er benævnt forsikringstager, er han forsikringsterminologisk at anse som *sikrede*, jf. FAL § 2, stk. 3 idet der er tale om en gruppeforsikring som er indgået mellem selskabet og leasingselskabet.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at klageren ikke er berettiget til retshjælpsdækning i henhold til retshjælpsdækningen, der er tilknyttet forsikringen og har til støtte herfor bl.a. anført, at forsikringen i forsikringsbetingelsernes pkt. 501.30 kun dækker tvister, der angår "personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil". Selskabet har også henvist til, at forholdet mellem klager og (TM) (og tvisten) må sidestilles med subleasing, som ikke er dækket under forsikringen, jf. policen mellem leasingselskabet og selskabet. Selskabet har yderligere anført, at sagen ikke kan føres med rimelig grund, hvorfor sagen heller ikke af denne grund kan dækkes.

Selskabet har herudover bemærket, at selvom klageren har afgivet urigtige oplysninger på tro og loveerklæringen, idet tredjemand må anses for at være reel bruger på tidspunktet for underskriften den 12. januar 2023, så har selskabet ingen oplysninger om (TM), der muliggør en vurdering af, om selskabet ville have afvist tegning af kaskoforsikring for vedkommende, jf. FAL § 6, stk. 2.

Selskabet har yderligere anført, "Ved gennemgang af bilag 1 (udkast til stævning med bilag) kan det konstateres, at selvom leasingaftalen var underskrevet af klager, der var registreret som bruger, og at betalinger, rykkere, bøder, mv. dermed blev sendt til klager, var klager alene at anse som 'pro forma' leasingtager fra ca. januar 2023, idet tredjemand samtidig med, at klager underskrev forsikringscertifikatet for gruppeforsikringen per 12. januar 2023 syntes at have været reel bruger og leasingtager af bilen. Det kan også af bilag 1 ses, at tredjemand betalte (nogle) regninger, herunder formentlig leasingydelser mv., og at parterne allerede den 12. januar 2023 (datoen for klagers underskrift på forsikringscertifikatet) at have udvekslet oplysninger med tredjemand om betaling af grøn ejerafgift, ligesom tredjemand sendte klager fotos af, hvad der syntes at være bilen med en frontskade (bilag 1, side 6)."

Klagerens advokat har heroverfor anført, at der er rimelig grund til at føre sagen for domstolene og at klageren som forbruger ikke er omfattet af undtagelsen om, at der under retshjælpsforsikringen alene dækkes tvister, der angår personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil, da det fremgår af forsikringsbetingelserne, at "Forsikringsbetingelserne for Retshjælpsforsikringen er ens i alle selskaber, og det er de til enhver tid gældende forsikringsbetingelser, der lægges til grund for dækningen". Den påtænkte retssag er en sagstype, der almindeligvis er dækket af de almindelige retshjælpsforsikringsaftaler for forbrugere. Klagerens advokat har også anført, at overdragelsen af leasingaftalen ikke kan anses som subleasing. Subleasing er i Cambridge ordbog defineret som udlejning af en bolig/eller bil, som man lejer af en anden. Der har aldrig været tale om, at (TM) skulle leje bilen af klageren, men derimod, at han skulle indtræde i leasingaftalen.

Ankenævnet for Forsikring

20.

101470

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren reelt har indgået en pro forma-aftale med selskabet om leasing af bilen, idet det var (TM), der skulle anvende bilen.

Under disse særlige omstændigheder finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning til den påtænkte retssag under henvisning til bestemmelsen i forsikringsbetingelserne om, at forsikringen kun dækker tvister, der angår personskaade opstået ved kørsel med den forsikrede bil. Nævnet kan allerede derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet går ud fra, at selskabet genbehandler sagen, såfremt det lægges til grund af retten, at leasingaftalen ikke har haft karakter af pro forma-aftale.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand